

РЕШЕНИЕ

№ 6230

гр. С., 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Н. КИТАНОВА
като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110119528 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 415 от ГПК.

Образувано е по искова молба на „Топлофикация С.“ ЕАД, с ЕИК: 831609046, подадена чрез процесуалния му представител – юрк. Ф.И., срещу Ц. Б. К., с ЕГН: *****, с която се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи в качеството си на наследник на лицето Ф.Г.К., с ЕГН: *****, починала на 28.04.2021 г., на ищеца сумата от общо **2096.67 лева**, представляваща стойността на доставена и ползвана, но незаплатена топлинна енергия и услуга дялово разпределение, за имот – апартамент № *** находящ се в гр. С., общ. Овча Купел, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** от които 1/ главница за топлинна енергия в размер на **1750.05 лева** за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. вкл, и **305.58 лева** – обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 15.11.2022 г., 2/главница за услугата дялово разпределение в размер на **33.61 лева** за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г. вкл, и **7.43 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2019 г. до 15.11.2022 г., както и законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ по ч.гр.д. № 66657/2022 г. на СРС – 06.12.2022 г. до окончателното плащане на сумите. Претендират се и направените по делото разноски.

В исковата молба се твърди, че между страните съществува валидно облигационно отношение, възникнало по силата на приети от държавен орган (КЕВР) общи условия, които са публикувани по установения ред и по отношение на които ответникът не е изразил несъгласие. Уточнява се, че в тази връзка не е необходимо сключването на индивидуален договор с

потребителя. Твърди се, че имотът, за който е доставяна топлинната енергия, се намира в топлоснабдена сграда – етажна собственост (СЕС), като ищецът е изпълнил задължението си и е доставял топлинна енергия за отопление и горещо водоснабдяване, а от ФДР е извършвана услугата дялово разпределение. Посочва се, че въпреки това ответникът не е изпълнил задължението си за заплащане на дължимите суми. Уточнява се, че такова задължение ответникът имал като наследник на първоначалния собственик на процесния имот – доколкото предишният собственик е почнал само два дни преди края на процесния период.

С исковата молба са представени: Решение № 3149/08.04.2022 г. по гр.д. № 28373/2021 г. на СРС, удостоверение за наследници на Ф.Г.К., нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот № 97, том II, рег. № 3937, н.д. № 256/2002 г. от 19.04.2002 г., справка НБД „Население“, удостоверение за отказ от наследство от 15.09.2021 г., заявление декларация за откриване на партида, удостоверение за идентичност на адреси, извлечение от сметки и съобщение към фактури, договор между СЕС и ФДР, протокол от ОС на СЕС за избор на ФДР, договор между ищеца и ФДР, копие от в-к. Монитор с публикувани ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди на „Топлофикация С.“ ЕАД от 11.07.2016 г.

Препис от исковата молба е връчен на ответника Ц. Б. К.. От процесуалния представител на същия адв. М. П. в срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор, с който исковите претенции се оспорват по основание и размер. В тази връзка на първо място се релевира възражение за погасяване на част от сумите по давност – като се посочва, че сумите от 01.05.2019 г. до 30.11.2019 г. били погасени по давност, предвид датата на подаване на заявлението по заповедното производство.

Оспорва се и наличието на облигационно отношение между страните въз основа на ОУ на ищцовото дружество. Твърди се, че нямало данни ответницата да е единствен наследник на майка си, нито единствен собственик на имота. Сочи се, че нямало доказателства отказът от наследство на другия наследник да уголемява именно дела на ответницата.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат изцяло евентуално частично отхвърлени.

С определение № 26555/28.07.2023 г. по делото като трето лице помагач на страната на ищеца е конституирано дружеството „Техем сървисиз“ ЕООД. Същото е депозирано молба с приложени документи за дялово разпределение – 2 броя изравнителни сметки и 2 броя талони за отчет.

Изготвена и приета е и съдебно техническа експертиза с вх. № 241759/09.08.2023 г. Представено е удостоверение за наследници на лицето Ф.Г.К..

В съдебно заседание, проведено на 12.03.2024 г., процесуалният представител на ищеца счита исковите за доказани и иска същите да бъдат уважени.

Ответницата, чрез адв. П. изразява писмено становище за цялостно предвид възражението за липса на облигационна връзка евентуално частично

отхвърляне на исквете предвид възражението за давност и за недоказаност на качеството едноличен собственик.

Третото лице помагач не се явява в открито съдебно заседание и не изразява допълнително писмено становище по спора.

Софийският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От ищцовото дружество е депозирано заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК срещу ответника за вземанията, които са предмет на настоящото производство. В тази връзка по подаденото заявление районният съд е издал заповед № 659/08.01.2023 г. по ч.гр.д. № 66657/2022 г. по описа на СРС. Последната е връчена на длъжника.

По делото е представено извлечение от в-к. „Монитор“ от 11.07.2016 г. от което е видно, че общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на „Топлофикация С.“ ЕАД са публикувани в един местен ежедневник.

От представено по делото копие от нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот № 97, том II, рег. № 3937, н.д. № 256/2002 г. от 19.04.2002 г. се установява, че на 19.04.2002 г. лицето Ф.Г.К. е придобило чрез покупка собствеността върху процесния имот – апартамент № *** находящ се в гр. С., общ. Овча Купел 2, ж.к. Овча Купел 2, бл. 9 г-*** вх. *** ет. 3. От удостоверение за идентичност на административни адреси се установява, че стари адреси: ж.к. Овча Купел 2, бл. 9АБ, бл. 9В и бл. 9Г-3 са идентични с ж.к. Овча Купел, бл. *** вх. А, Б, В, Г, Д, Е, Ж и 3 – по сега действащия административен план.

От своя страна видно от удостоверение за наследници на Ф.Г.К., с ЕГН: ***** – същата е починала на 28.04.2021 г. – като е оставила за наследници двете си деца – ответницата Ц. Б. К. /дъщеря/ и Даниела Б. К. /дъщеря/. Последната обаче се е отказала от наследството на майка си – което се установява от удостоверение за вписан отказ от наследство от **15.09.2021 г.** по ч.гр.д. № 52771/2021 г. на СРС. Така единствен наследник на майка си – остава ответницата Ц. Б. К..

От представено по делото съобщение към фактура се установява, че титуляр на партида при ищцовото дружество за имот с адрес: гр. С., общ. Овча Купел, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** ап. 112 е майката на ответницата лцето Ф.Г.К. /доколкото през 2002 г. последната е подала заявление за откриване на партида/.

От процесуалния представител на ответника не са наведени твърдения, нито са ангажирани доказателства, за настъпили промени в собствеността върху имота или въобще във вещноправния му статут, касаещи процесния период.

От договор между СЕС и ФДР от 09.09.2002 г. и протокол от ОС на СЕС за избор на ФДР от 09.09.2002 г. се установява, че процесният имот се намира в топлоснабдена сграда, където е въведена услугата „дялово

разпределение” – осъществявана от фирма за дялово разпределение /ФДР/ „Техем сървисиз“ ЕООД. Последната изготвя изравнителни сметки в сградата в режим етажната собственост /СЕС/ от 2002 г., от когато е налице договор между СЕС и ФДР. Поради това и е налице въведена система за дялово разпределение през процесния период.

Налице е и договор /№ Д-0-67 от 03.06.2020 г./ между ищцовото дружество и фирмата за дялово разпределение, със срок от три години – действал от 01.05.2020 г.

Видно от документите, представени от ФДР за процесния имот са изготвяни редовно изравнителни сметки като до имота е осигуряван достъп за действителен отчет. Предоставяна е и услугата дялово разпределение.

По делото е изготвена и приета съдебно техническа експертиза, от която се установява, че в имота и сградата не се ползва топлинна енергия за отопление, а само за битова гореща вода – доколкото отоплителната инсталация е прекъсната още 2010 г. Установява се също така, че за част от процесния период – от 06.10.2019 г. до 11.03.2020 г. – няма данни дали топломерът в абонатната станция е бил изправен /доколкото годността му е изтекла на 05.10.2019 г., а е подменен с нов на 11.03.2020 г./. Поради това в.л. не потвърждава сумата от 408.08 лева.

Изготвената експертиза следва да бъде кредитирана, доколкото експертните изследвания са задълбочени, подробни и компетентно извършени, а по делото липсват и данни за евентуална заинтересованост на вещото лице от изхода на производството. Освен това същото е работило въз основа на документи, представени му от ищеца и фирмата за дялово разпределение, т. е. въз основа на всички предвидени по закон документи, съставяни във връзка с доставката, ползването и заплащането на потребена топлинна енергия.

На последно място, видно от приложено на л. 37 от делото извлечение от сметка, процесната сума за главница за потребена топлинна енергия в размер 1750.05 лева е формирана от изравнителна сметка за отоплителен сезон от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г., възлизаща на **914.83 лева** /отразена към м. 07.2020 г./, две допълнителни изравнителни сметки за същия отоплителен сезон – възлизащи на **0.20 лева** и **1.22 лева** /отразени към м. 09.2020 г./ и изравнителна сметка за отоплителен сезон от 01.05.2020 г. до 30.04.2021 г., възлизаща на **833.80 лева** /отразена към м. юли 2021 г./.

За отоплителен сезон от 01.05.2019 г. до 30.04.2020 г. НЕ Е представена справка към обща фактура с начислените прогнозни суми по месеци. Доколкото обаче съгласна СТЕ сумите са само за БГВ без топлинна енергия за отопление, то съдът приема, че през всеки от 12 месеца от периода е ползвано еднакво количество.

Така установената фактическа обстановка налага следните изводи от правна страна:

Исковете са с правно основание чл. 7*** ал. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД вр. с чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката вр. с чл. 124, ал. 1 вр. с чл. 415 от ГПК – за установяване вземането на ищеца към ответника за доставена

топлинна енергия и услуга дялово разпределение, за посочения по-горе имот, за което е издадена заповед № 659/08.01.2023 г. по ч.гр.д. № 66657/2022 г. по описа на СРС за изпълнение на парично задължение по [чл. 410 от ГПК](#).

Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника, който е депозирал възражение в срока по чл. 414 от ГПК. Това е наложило даване на указания за предявяване на иск в хипотезата на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК. В тази връзка предявените установителни иски са допустими като целта им е издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК да влезе в сила след установяване съществуването на вземането по съдебен ред в исково производство.

В тежест на ищеца е да установи, че между ищеца по делото и наследодателя на ответницата е била налице облигационна връзка за продажба на топлоенергия, както и че същият е изпълнил задължението си за реално доставяне на топлинна енергия съответно и нейната стойност. Посочената доказателствена тежест е указана изрично на ищеца с доклада по делото, като в същия на ищеца е указано и че не сочи доказателства за обстоятелствата, за които носи доказателствената тежест в процеса.

Съгласно чл. 150, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) продажбата на топлинна енергия на потребители за битови нужди, в това число и за общите части в сградите етажна собственост, се осъществява при публично известни общи условия, изготвени от дружеството и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В това отношение, облигационната връзка между топлопреносното дружество и потребителя възниква по силата на закона, от момента на възникване качеството потребител. Последното е определено в чл. 15*** ал. 1 от ЗЕ, като съгласно тази разпоредба потребител на топлинна енергия е всеки **собственик** респективно **титуляр на вещно право на ползване** в сграда-етажна собственост, присъединен към абонатната станция или към нейното самостоятелно отклонение. Следователно отношенията между потребителя и топлофикационното дружество възникват по силата на закона от момента, в който за определено лице възникне качеството на клиент на топлинна енергия, като не е необходимо да се сключва индивидуален писмен договор между потребителя и доставчика на услугата.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 2/17.05.2018 г. по тълк.д. № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС собственикът респективно ползвателят **няма** да отговарят за сумите за потребена топлинна енергия **само** в случай, че имотът се ползва от трето лице на договорно основание **и между** последното и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през процесния период.

В тази връзка достатъчно е да се установи, че ответникът е потребител на топлинна енергия, съответно, че общите условия са произвели действие.

От разпоредбата на чл. 15*** ал. 1 от ЗЕ е видно, че потребител на топлинна енергия е лицето, което получава топлинна енергия и я използва за собствени нужди като ползва топлоснабдения имот **в качеството си на собственик на същия или по силата на учредено в негова полза вещно**

право на ползване върху имота.

От така цитираната нормативна уредба и представените по делото писмени доказателства / удостоверение за наследници на Ф.Г.К., нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот № 97, том II, рег. № 3937, н.д. № 256/2002 г. от 19.04.2002 г., справка НБД „Население“, удостоверение за отказ от наследство от 15.09.2021 г., заявление декларация за откриване на партия, удостоверение за идентичност на адреси и копие от в-к. Монитор с публикувани ОУ за продажба на топлинна енергия за битови нужди на „Топлофикация С.“ ЕАД от 11.07.2016 г./ следва извод, че лицето Ф.Г.К. е имало качеството потребител на топлинна енергия, доколкото е собственик на процесния имот през целия процесен период /без два дни – доколкото е починало на 28.04.2021 г., което обаче съдът не отчита като съществено с оглед крайния извод по делото/.

В тази връзка между наследодателя на ответника и „Топлофикация С.“ АД е било налице валидно облигационно отношение. Последното е възникнало по изричните разпоредби на ЗЕ и се урежда от тях и действащите общи условия, приети от дружеството и одобрени от КЕВР.

По тези съображения доводите на ответната страна, че наследодателката Филор Кеорян не е в облигационни отношения с дружеството следва да се приемат за неоснователни, доколкото по делото се установи, че същата е собственик на топлоснабдения имот през процесния период, като срещу ангажираните от топлопреносното дружество доказателства в тази връзка не бяха въведени конкретни възражения. Не бяха въведени и конкретни възражения за промени във вещноправния статут на имота.

От своя страна видно от удостоверението за наследници на Ф.Г.К. последната действително е оставила още един наследник освен ответницата, а именно още една дъщеря. Последната обаче съгласно удостоверение за отказ от наследство се е отказала от наследството на майка си. Поради това и доколкото и ответницата и лицето Даниела Б. К. – са дъщери и наследници от първи ред на починалата, която не е оставила преживял съпруг, то съгласно правилата на ЗН отказът от наследство, извършен от лицето Даниела Б. К. уголемява дела на ответницата. В тази връзка и последната се явява единствен наследник на своята майка приел наследството и като такава следва да отговаря за пълния размер на задълженията в наследството, каквото и е и задължението към ищеца. Поради това и доводите на адв. П. като процесуален представител на ответницата в този смисъл следва да се приемат за неоснователни.

Извън наличието на облигационна връзка между наследодателя на ответницата и ищеца по делото и наследственото правоприемство, както се отбеляза и по-горе, от страна на ответника не са въведени други конкретни възражения срещу исковата претенция, с изключение възражението за **давност**. Въпреки това и за пълнота следва да се отбележи и че с Решение от 05.12.2019 г. по съединени дела С-708/17 и С-725/17 във връзка с отправени преюдициални запитвания съдът на ЕС постанови, че национална правна

уредба, която предвижда, че собствениците на апартамент в сграда — етажна собственост, присъединена към система за централно отопление, са длъжни да участват в разходите за топлинна енергия за общите части на сградата и за сградната инсталация, въпреки че индивидуално не са поръчвали доставката на отопление и не го използват в своя апартамент, не противоречи на общественото право.

На следващо място съдът следва да съобрази направеното по делото възражение за погасителна давност спрямо вземанията, претендирани за периода от 01.05.2019 г. до 30.11.2019 г. вкл. Предвид изричната разпоредба на 111, б. „в“ от Закона за задълженията и договорите и задължителната съдебна практика, обективизирана в Тълкувателно решение № 3 от 18.05.2012 г. по тълк.д. № 3/2011г. на ОСГТК на ВКС, съдът достига до извод, че приложимият давностен срок за процесните вземания е три години.

Доколкото заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч.гр.д. ч.гр.д. № 66657/2022 г. по описа на СРС е подадено на 06.12.2022 г. и предвид релевантните правила в общите условия на дружеството относно настъпване изискуемостта на вземанията за топлинна енергия и дялово разпределение — чл. 3*** ал. 1 от ОУ, това възражение е частично основателно. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно чл. 3*** ал. 1 от общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в **45 – дневен срок** след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно вземането за цената за потребена енергия за текущия месец става изискуемо от 15 то число на втория месец следващ отчетния.

По иска за топлинна енергия и обезщетение за забава върху същия:

По тези искове така направеното възражение е основателно за периода от **01.05.2019 г. до 30.09.2019 г.** – досежно вземането за главница. Няма как да се приеме давност до 30.11.2019 г., доколкото, както се посочи и по-горе, съгласно ОУ на дружеството досежно задължението за м. октомври 2019 г. ответникът е изпаднал в забава чак на 15.12.2019 г. /съответно за м. септември е изпаднал в забава след 15.11.2019 г./. Поради това погасени по давност са главници на обща стойност **381.15 лева** за периода от **01.05.2019 г. до 30.09.2019 г.** /изчислени от съда съобразно чл. 162 от ГПК – като сумата от 914.83 лева се разделя на 12 равни части тъй като се отнася за БГВ, а не за топлинна енергия или по 76.23 лева месечно т.е. 5x76.23 лева/. От тази сума обаче освен погасените по давност вземания следва да се приспадне и сумата от **408.08 лева** – за периода от 06.10.2019 г. до 10.03.2020 г. съгласно СТЕ, предвид недоказаната годност на топломера в абонатната станция. В тази връзка и искът за главница е основателен до сумата от **960.82 лева** за периода 01.10.2019 г. до 05.10.2019 г. и за периода от 11.03.2020 г. до 30.04.2021 г., като за сумата от 789.23 лева следва да бъде отхвърлен /381.15 лева +408.08 лева/.

Разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД предвижда, че при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно чл. 3*** ал. 1 от общите

условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно вземането за цената за потребена енергия за текущия месец става изискуемо от 15-то число на втория месец следващ отчетния. В тази връзка и като съобрази падежните дати на съответните месечни вземания от процесния период, размерите на дължимите месечни вземания и размера на законната лихва, настоящият състав намира, че от начислените за процесния имот обезщетения за забава за периода от 15.09.2020 г. до 15.11.2022 г. в размер на 305.58 лева погасени по давност и недължими поради нормативното нарушение /липса на данни за техническа годност на СТИ в абонатната станция/ са обезщетения за забава на обща стойност **178.24 лева**, върху съответните главници. Остават като дължими лихви в размер на общо **127.34 лева** върху съответните главници.

По иска за цена на услуга за дялово разпределение и обезщетение за забава върху същия:

Искът за главница за дялово разпределение съдът намира за изцяло основателен като възражението за давност не може да бъде споделено, а между страните липса спор, че сумите са платени на ФДР от ищеца. Предвид изложените и по-горе доводи за периода на давността съдът съобрази, че това вземане се претендира с начална дата от 01.10.2019 г., поради което и не се явява погасено по давност.

Доколкото главният иск за същото се явява основателен, то основателен е и искът за обезщетение за забава в пълен размер.

По исканията за разноси на страните:

Съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска по чл. 422 респ. чл. 415, ал. 1 от ГПК, следва да се произнесе по дължимостта на разноските, направени в заповедното производство като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разноси, както в исковото, така и в заповедното производство.

Искане за разноси са направили и двете страни:

По разноските в производството по **ч.гр.д. № 66657/2022 г.** на СРС /заповедно производство/:

В това производство ищцовото дружество претендира разноси в размер на общо 91.93 лева, от които 41.93 лева държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото от тези разноси следва да му бъде присъдена сумата от 49.51 лева.

Длъжникът претендира разноси от 400 лева – за адвокатско възнаграждение, които са действително извършени, видно от ДПЗС. Предвид изхода на делото съобразно отхвърлената част от исковете на длъжника се дължи сумата от 184.57 лева.

По разноските в производството по **гр.д. № 19528/2023 г.** по описа на /исково производство/:

В това производство ищцовото дружество претендира разноски в размер на 41.93 лева държавна такса, 350 лева – възнаграждение за вещо лице и 170 лева – юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. Видно от представените по делото платежни документи претендирани разноски са действително извършени. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ищеца следва да бъдат определени разноски за юрисконсулт в минималния размер от 100 лева. В тази връзка от сумата от общо 491.93 лева на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 264.93 лева предвид изхода на делото.

Ответната страна претендира разноски от 400 лева – за адвокат, действително извършени съгласно ДПЗС. Поради това на ответника съобразно изхода на делото се дължи сумата от 184.57 лева.

Водим от горното, Софийският районен съд:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Ц. Б. К., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., общ. Овча Купел 2, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** ап. *** в качеството си на наследник на лицето Ф.Г.К., с ЕГН: *****, починала на 28.04.2021 г., **ДЪЛЖИ** на „Топлофикация С.“ ЕАД с ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Ястребец № 23Б следните суми: 1/сумата от общо **960.82 лева** – главница, представляваща стойността на доставена и ползвана, но незаплатена топлинна енергия за имот – апартамент № *** находящ се в гр. С., общ. Овча Купел, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** за периода от 01.10.2019 г. до 05.10.2019 г. и от 11.03.2020 г. до 30.04.2021 г. вкл, и сумата от **127.34 лева** – обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 15.11.2022 г. върху съответните главници; 2/ сумата от **33.61 лева** – главница за дялово разпределение за периода от 01.10.2019 г. до 30.04.2021 г. вкл, и сумата от **7.43 лева** – обезщетение за забава за периода от 01.12.2019 г. до 15.11.2022 г., както и законната лихва върху главниците, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на ЗИПЗ по ч.гр.д. № 66657/2022 г. на СРС – **06.12.2022 г.** до окончателното плащане на сумите, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 66657/2022 г. на СРС **КАТО ОТХВЪРЛЯ** исковете за следните суми и периоди: за сумата от **789.23 лева** – главница, представляваща разликата до пълния размер на претендираната стойност на доставена и ползвана, но незаплатена топлинна енергия за имот – апартамент № *** находящ се в гр. С., общ. Овча Купел 2, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. 3 за периода от **01.05.2019 г. до 30.09.2019 г.** вкл, и за **06.10.2019 г. до 10.03.2020 г.** вкл. и за сумата от **178.24 лева** – обезщетение за забава за периода от 15.09.2020 г. до 15.11.2022 г. върху съответните главници, поради неоснователност на претенциите в отхвърлената част с оглед погасяването им давност /в периода от **01.05.2019 г. до 30.09.2019 г.** вкл./ и с оглед недоказаност по делото / в

периода от **06.10.2019 г. до 10.03.2020 г. /**

ОСЪЖДА Ц. Б. К., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., общ. Овча Купел 2, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** ап. 112 **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на „Топлофикация С.“ ЕАД с ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Ястребец № 23Б сумата от общо **49.51 лева**, представляваща разноски в производството по ч.гр.д. № 66657/2022 г. на СРС и сумата от общо **264.93 лева**, представляваща разноски в настоящото исково производство по гр.д. № 19528/2023 г. на СРС – съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА „Топлофикация С.“ ЕАД с ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Ястребец № 23Б **ДА ЗАПЛАТИ** на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК на Ц. Б. К., с ЕГН: ***** и адрес: гр. С., общ. Овча Купел 2, ж.к. Овча Купел 2, бл. *** вх. *** ет. *** ап. *** сумата от общо **184.57 лева**, представляваща разноски в производството по ч.гр.д. № 66657/2022 г. на СРС и сумата от общо **184.57 лева**, представляваща разноски в настоящото исково производство по гр.д. № 19528/2023 г. на СРС – за осъществена безплатна правна помощ и съобразно отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните вкл. на третото лице помагач.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца – дружеството „Техем сървисиз“ ЕООД.

СЛЕД влизане на решението в сила на решението, изисканото ч. гр. д. № 66657 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд да бъде върнато на съответния състав, като към него се приложи и препис от влязлото в сила решение по настоящето дело.

Препис от решението да се връчи на страните вкл. на третото лице помагач.

Съдия при Софийски районен съд: _____